

U z n e s e n i e

*Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **KARMEN – veľkoobchod potravín s.r.o.**, so sídlom v Prešove, Strojnícka č. 15, IČO: 36 477 269, zastúpenej advokátskou kanceláriou **IURISTICO s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Štefánikova 26, za ktorú koná konateľ a advokát Mgr. Ivan Ivančo, proti žalovanej **J. K.**, bývajúcej v P., o zaplatenie **317,83 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17 C 4/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. mája 2012, sp. zn. 20 Co 153/2011 takto*

r o z h o d o l :

*Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .***

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom z 12. júla 2011, č. k. 17 C 4/2011-504 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 158,91 eur s 9 % úrokom z omeškania od 1.4.2009 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšnej časti žalobu zamietol; žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v predajni žalobkyne, v ktorej pracovala žalovaná bolo pri inventúre majetku k 31.12.2008 zistené manko vo výške 2 988,31 Eur, pričom bol žalovanej na základe dohody o hmotnej zodpovednosti určený podiel na náhradu škody v žalovanej

sume. Dokazovaním bolo zistené, že v uvedenej predajni sústavne dochádzalo k mankám, na čo žalobkyňu neustále upozorňovali zamestnanci predajne, vrátane žalovanej, a požadovali lepšie bezpečnostné zabezpečenie predajne. Žalobkyňa však neprijala žiadne opatrenia, aj keď jej situácia bola známa. Za týchto okolností súd dospel k záveru, že žalobkyňa je za vznik škody spoluzodpovedná v 1/2, a v tejto časti sa žalovaná zo zodpovednosti čiastočne vyvinila, pretože žalobkyňa nevytvorila dostatočné podmienky pre riadny výkon práce hmotne zamestnaných zamestnancov, nevenovala sa otázkam lepšej ochrany majetku a vytvoreniu takých podmienok, aby hmotne zodpovední zamestnanci mohli si náležite plniť svoje pracovné povinnosti pri ochrane zvereného majetku.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10. mája 2012, sp. zn. 20 Co 153/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil (219 O. s. p.) a náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Vo veci samej sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. Osobitne sa vyjadril k jednotlivým námietkam žalobkyne, ktoré považoval za neopodstatnené.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla ho spolu s rozhodnutím prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Odôvodnila ho všetkými dovolacími dôvodmi vyplývajúcimi z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/ aj c/ O. s. p. Namietala tiež, že konanie odvolacieho súdu má vadu podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., keďže jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a javí sa ako nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorá splňa podmienku povinného zastúpenia (§ 241 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či dovolanie smeruje

proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pričom zistil, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 238 a § 237 O. s. p.

Dovolania v predmetnej veci podľa § 238 odsek 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p. nie je prípustné, lebo odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil a vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania a nepotvrdil taký rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola (súdom prvého stupňa vo výroku) vyslovená neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Rovnako sa odvolací súd neodchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu, lebo dovolací súd v predmetnej veci nerozhodoval.

Z ustanovenia § 238 ods. 5 O. s. p., (okrem iného) vyplýva, že dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada a na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení v sume 158,92 EUR (suma, v ktorej bola žaloba zamietnutá). Výška minimálnej mzdy v čase podania návrhu (13.10.2010) bola 307,70 EUR (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 441/2009 Z. z.). Odvolací súd teda rozhodoval o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (158,92 EUR), takže prípustnosť dovolania v predmetnej veci je podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia vylúčená.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z dôvodu uvedeného v dovolaní, ale sa zaoberal i

otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Vady uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. dovolateľka nenamietala a ani v konaní nevyšli najavo. S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zameral na to, či v danom prípade postupom súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je (z hľadiska procesného predpisu) taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Pokiaľ žalobkyňa namietala odňatie možnosti konať pred súdom nedostatočným odôvodnením a teda nepreskúmateľnosťou rozsudkov odvolacieho a prvostupňového súdu, treba uviesť, že okresný súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, prečo mal za to, že sa žalovaná čiastočne vyvinila a nezodpovedá za časť vzniknutej škody v rozsahu 1/2. Uviedol, z akých skutkových zistení vychádzal (najmä zo svedeckých výpovedí zamestnancov o nedostatočnom zabezpečení predajne a o nedostatočných opatreniach žalobkyne na zamedzenie vzniku škody). Súdny nižších stupňov vo svojich rozhodnutiach uviedli i akými úvahami sa riadili pri právnom posúdení veci.

V tejto súvislosti dovolací súd upozorňuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 a II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na všetky námietku alebo argumenty v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Odvolací súd sa v záverečnej časti svojho rozhodnutia aj k najpodstatnejším námietkam žalobkyne uplatneným v odvolaní vyjadril. Postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. umožňujúcim druhostupňovému súdu vypracovať tzv. skrátené odôvodnenie rozhodnutia a odkázať v ňom na dôvody obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí, ak sa s nimi plne stotožňuje. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv žalobkyne. Rozhodnutia súdov nižších stupňov preto vadou podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. postihnuté nie sú.

Dovolateľkou namietaná tzv. iná vada a tiež aj nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p.) sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi (ktoré však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), sami osebe, ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade je prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O. s. p. vylúčená a nemožno ju vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O. s. p. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky

dovolanie žalobkyne odmietol (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.), lebo smerovalo proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sa dovolací súd nezaoberal.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnej účastníčke nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : *Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.*

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta